

GYÜLEKEZETÜNK KISTÜKRE

Vámosgálfalvi Református Egyházközség

Lelkipásztor: **Szabó István János** Postacím: MS 547255 Gănești, nr. 270.
Telefon: 0265-425-126, 078-78-78-88-3. E-mail: vamosgalfalva@yahoo.com

Gondnok: **Hídi Imre** 0786-34-78-63 Kántor: **Szabó Gyula** 0760-11-60-79
Ravatalozó gondozója: **Vásárhelyi Ferenc** 0762-807-507

Iroda programja keddtől péntekig 9-12, csütörtökön délután is 16-18-ig.

Facebook: Vámosgálfalvi Református Egyházközség

Gyülekezeti alkalmaink:

- * **Istentiszteletek:** Vasárnap délelőtt 11 és délután 15 órától.
- * **Vallásóra:** Pénteken 15 órától I-VI. osztályosoknak, 16³⁰-tól kisebbeknek.
- * **Gyerekkórus:** Pénteken 16 órától, általános iskolások számára.
- * **Magvető kórus:** Pénteken 19 órától.
- * **Konfirmációi felkészítő:** I. év pénteken 18 órától, II. év vasárnap 16 órától
- * **Ifjúsági bibliaóra:** Vasárnap 17 órától.

VÁGÁNY – A Vámosgálfalvi Református Egyházközség gyülekezeti lapja.
Megjelenik havonta, Keszeg Árpád támogatásával.

Szerkesztőbizottság: Szabó István János ref. lelkipásztor, Szabó Edit Edina.
Korrektúra: Szabó István és Szabó Ilona.

Istentiszteletek alapigéi

Okt. 2. vas. de. „Amikor Fülöp odafutott, hallotta, hogy Ézsaiás prófétát olvassa, és megkérdezte tőle: Érted is, amit olvasol? Erre az így válaszolt: Hogyan érthetném, ha valaki meg nem magyarázza?” ApCsel. 8,26-40

Okt. 10. vas. de. „Saul pedig felkelt a földről, és kinyitotta szemét, de semmit sem látott. Ezért kézen fogva vezették be Damaszkuszba, és három napig nem látott, nem evett és nem ivott.” ApCsel. 9,8-9

Okt. 16. vas. de. „Joppében volt egy nőtanítvány, név szerint Tábita, ami azt jelenti: Dorkász, vagyis Zerge. Sok jót tett, és bőven osztott alamizsnát. Éppen azokban a napokban megbetegedett, és meghalt. Miután megmosták, a felső szobában ravatalra tették. Mivel Lidda közel volt Joppéhoz, a tanítványok, akik meghallották, hogy Péter ott van, elküldtek hozzá két férfit, és kérték: Jöjj át hozzánk mielőbb! Péter felkelt, és velük ment. Amikor odaért, felvezették a felső szobába, az özvegyasszonyok pedig mind elébe álltak, és sírva mutogatták azokat az ingeket meg ruhákat, amelyeket Dorkász készített, amíg velük volt. Péter ekkor kiküldött mindenkit, letérdelt, és imádkozott, azután a holttest felé fordulva ezt mondta: Tábita, kelj fel! Ő pedig kinyitotta a szemét, és amikor meglátta Pétert, felült.” ApCsel. 9,32-43

Okt. 23. vas. de. „Erre Péter beszélni kezdett, és ezt mondta: Most értem meg igazán, hogy Isten nem személyválogató, hanem minden nép között kedves előtte, aki féli őt, és igazságot cselekszik.” ApCsel. 10,34-35

VÁGÁNY

2016. október

34.

REFORMÁCIÓ

A Vámosgálfalvi Református Egyházközség gyülekezeti lapja

Ha Isten velünk, kicsoda ellenünk? (Róm. 8,31)

... 499... 500!

Október 31-től a reformáció ötszázadik évébe lépünk. Református egyházunkban sokféle ünnepséget, megemlékezést szerveznek ebben az emlékévben. Nem a feltűnési vágy, a visszhangkeltés a célja az ünnepségsorozatnak, hanem az, hogy mindenkiben tudatosuljon – a Reformáció értékeit adott a világnak. A reformáció Isten műve, ami által meg akarja tartani az Ő anyaszentegyházát.

A Reformáció a Szentíráshoz való visszatérés, Isten Igéjének a hirdetése és magyarázása mindenkinek saját anyanyelvén, a Biblia szövegének anyanyelvre való fordítása, nyomtatása, mindenki számára elérhetővé tétele, a hitvallások megfogalmazása... Milyen lenne az egyházunk ma mindezek nélkül?

A Rómabeliekhez írt levélben találjuk a reformáció egyik vezéregyikét: *Ha Isten velünk, kicsoda ellenünk?* Nagy fejedelmünk, Bethlen Gábor jelmondatává választotta, és ő maga kiegészítette saját hitvallásával: „Senki sincsen, bizonyára nincs!”

Ez a biztatás, jelmondat fog a reformáció ötszázadik évébe lépve minden istentiszteleten köszönteni bennünket a templomunkban is – fogadja a gyülekezet szeretettel ajándékol ezt a zászlót a lelkipásztortól!

Szabó István-János lelkipásztor

Munkálatok októberben

A hónap elején a magyarországi URETEK cég négy szakembere a templomunk keleti fala alá speciális gyantát fecskendezett, mivel a nyolc évvel ezelőtti munkálat óta repedések jelentkeztek. A munkálatért nem kellett fizetnünk, mert jótállási időben végezték el. Köszönjük a presbitereknek, akik megjelentek a helyszínen, és számba vették a munkálatokat, illetve néhány héttel később a repedéseket kijavították, azért hogy, ha újabb repedések keletkeznek, idejében lehessen ezeket jelenteni és orvosolni.

A gyülekezeti házunkban szükségessé vált a központi fűtés beszerelése, hogy a vízvezeték ne fagyjon el, és az épület teljes egészében télen is használható lehessen. Köszönjük Keszeg Ferencnek és csapatának a munkát, a polgármesternek és az RMDSZ tanácsosoknak az 1200 lejt, amiből a Magyar Házba is fűtőtesteket tehattunk, Fodor Lórándnak az ajándék termopan ajtót és ablakot, ifj. Hídi Imrének és Csíki Andrásnak a beszerelést, Varga Józsefnek a villanszerelést, Szentgyörgyi Andrásnak a faljavítást és meszelést, valamint presbitereinknek, akik részt vettek a lomtalanításban és a tetőtér szigetelési munkálataiban a gondnokunk fáradhatatlan segítségével és vezetésével.

VÁGÁNY 34 VÁGÁNY 34 VÁGÁNY 34 VÁGÁNY 34 VÁGÁNY 34 VÁGÁNY 34

Gyülekezeti események

Keresztelés

Október 22-én a keresztség sákramentumában részesítettük **Méder Erik Attilát**, Méder István Attila és Molnár Enikő gyermekét. Isten áldja az Ő seregének új tagját és szereteteit!

Október 23-án kereszteltük meg a Szentháromság Isten nevébe **Orosz Tamást**, Orosz János Jenő és Muszka Mónika gyermekét. Isten áldása legyen életén és szerettein!

Esketés

Október 15-én kötött házasságot Isten színe előtt **Dordea Alin Claudiu** és **Csíki Irén**. Isten áldása legyen életükön, házasságukon!

Temetés

Október 7-én kísértük el utolsó földi útján **Szakács (sz. Bándi) Irma** nőtestvérünket, aki 86 éves korában távozott az örök hajlékba. Az igehirdetés a 23. Zsoltár alapján szólt a gyászoló szeretteihez. Adjon Isten nekik reménységet és vigasztalódást!

Szabó István-János lelkipásztor

Hirdetések

* Istentisztelet időpontja:

Október 30-án vasárnap	de. 11 órától Úrvacsoraosztással – templomban
	du. 15 órától – imateremben
Október 31-én hétfőn	de. 11 órától – templomban
	du. 15 órától – imateremben

November 1-én du. 17 órától a templomban (halottak napi szolgálat)

* Köszönjük a szeptemberi lapszám megjelenése óta beérkezett **adományokat**: Dézsi Márton⁷⁸⁶ 100 lej, Pataki Rózália⁵¹² 100 lej.

* November 11-ére tervezi a Vámosújfalui Református Egyházközség vezetősége a vámosgálfalvi látogatását. Fogadjuk vendégeinket szeretettel, és vegyünk részt minél nagyobb számban 13-án vasárnap, az istentiszteleten, ahol bemutatják településüket, gyülekezetüket!

* November 19-én Kibéden egyházmegyei **ifjúsági találkozóra** kerül sor. Bízgatjuk a fiatalokat, jelentkezzenek!

VÁGÁNY 34 VÁGÁNY 34 VÁGÁNY 34 VÁGÁNY 34 VÁGÁNY 34 VÁGÁNY 34

* Esketési, keresztelési istentisztelet előtt **legalább egy hónappal jelentkezünk a lelkipásztornál!**

* **Eljegyzési istentiszteletet tartani nem kötelező, de eljegyzés előtt a lelkipásztornak meg kell ismernie az ifjú párt – nyomatékosan kérem tehát, hogy idejében jelentkezzenek!**

* **Temetés, esketés, keresztelés időpontjáról a kántort és a harangozót is kell értesíteni!**

* A **VÁGÁNY** interneten is megtalálható. Elszármazott szeretteink, máshol élő ismerőseink az Erdélyi Református Egyházkerület honlapján is olvashatják: <http://www.reformatus.ro/kiadvanyok.html>

* Gyülekezeti lapunk, a **VÁGÁNY**, ingyenes és megfizethetetlen. Támogatók segítségét viszont szívesen fogadjuk, 7-800 példányt kell havonta kinyomtatnunk, a nyomtatónk megvan Keszeg Árpád jóvoltából, a tonert és papírt kell megvásárolnunk. Köszönjük az eddig nyújtott szíves adományokat!

Szabó István János lelkipásztor

Megemlékezés Budapesten

1956. októberében a budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem diákjai kezdeményezték az akkor elnyomó politikát folytató kommunisták, valamint a sztálinista terror és a szovjet megszállás ellen való tüntetést, ami majd szabadságharcá vált. Az 1956-os hősökre emlékezünk minden évben, október 23-án. Egyik szemünk könnybe lábad, a gyász miatt, a másik pedig nevet, mert látja, hogy még él egy maroknyi magyar, aki büszkén emlékezik vissza múltjára.

Idén én is azon szerencsések közé tartoztam, akik ott lehetek a budapesti megemlékezésen. Egy egész hétvégét töltöttem ott, tanárnőmmel, négy iskolatársammal és még számtalan RákócziSSal együtt, hisz a Rákóczi Szövetség hívott meg ez eseményre, több ezer határon túli diákkal együtt.

Péntek déli körül értünk Budapestre. A díjátadásra siettünk a tanárnőmmel, a Magyarság Házába, mivel én történelmi pályázatot nyújtottam be, amit a zsűri pozitívan bíralt el (dicséretben részesültem). Később megtekintettük a „Mi, magyarok” kiállítást, mely a magyarság kincseit mutatja be. Este Hegedűs Endre zongoraművész koncertjén vettünk részt. Másnap, szombaton, a Budai Várban töltöttünk el egy kis időt, minekutána a Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetemen megtartott emlékünnepeken vettünk részt. Kevés szabadidőnkben meglátogattuk Budapest híresebb műemlékeit: a Hősök Terét, a Terror Házát, a Corvin–közt, a Szent István Bazilikát, valamint végigsétáltunk a Szabadság hídon, a Lánchídon és nagyon sokat metróztunk is. Az emlékünnepe után fáklyás felvonulás indult az egyetemtől, mely a Nagy Imre téren, a Forradalom Lángja emlékműnél, végül a Bem–szobornál állomásozott. Felejthetetlen élmény volt számomra, egyik kezemben az égő fáklyával, másikban pedig a nemzeti színekben pompázó, lyukas zászlóval felvonulni. Este, ismét klasszikus zenét, a Weiner–Szász Kamaraszimfonikusok koncertjét hallhattuk.

Vasárnap részt vettünk az ünnepségen, majd délután indultunk haza, nagy és új élményekkel gazdagodva. Hálás vagyok, hogy részt vehettem ezen a rangos eseményen, ahova felkészítő tanárnőm, Béres Ilona, és iskolatársaim: Chețan Andreea, Bokor Borbála, Szentgyörgyi Ervin és Márton Norbert kísérték el.

Idéznék a nyertes dolgozatomból: „Egyre többet és többet akartam megtudni az 1956-os forradalomról. Elindultam a faluba és megkerestem azokat az öregeket, akik tanúi voltak annak az időszaknak, vagy az akkori eseményeknek. Néhányan közülük még gyerekek voltak akkor, és csak az izgalmas estéli rádióhallgatásra emlékeznek. Sokak már csak szüleik meséléséből tudtak a történekről, hisz az 1990-es évekig, a kommunizmus lejártáig, nem is volt szabad ezekről beszélni.(...) Én büszke vagyok arra, hogy magyarnak születtem, mert bárhogy, bármekkora erőfeszítéssel, fenn tudott maradni ez a nemzet. Nem számít, hány forradalomba, csatába, vitába és mennyi energiába került, őseink megvédték hazánkat, nekünk is helyt kell állnunk érte!”

Gloria Victis!

Pataki Aranka Tímea

Imaéjjel

Október 7-én Segesváron vehettünk részt egy igen fontos eseményen: az első Imaéjjelen, ahová 10 gyülekezetből érkeztek fiatalok. Innen, Vámosgálfalváról ketten vettünk részt, a tiszteletes úr kíséretében. A segesvári parókián már vártak minket. Kaláccsal, húsítóval, jó kedvvel fogadtak. Miután mindenki megérkezett, a segesvári ifi néhány játékot vezetett le, amelynek a célja az volt, hogy jobban összekovácsoljon minket. Ezután következett a szünet, majd az imaséta, aminek a kiindulópontja a templom volt, majd a segesvári vár néhány „állomása”, ahol a lelkészek felolvasták az igét a témához kapcsolódóan. Mindegyik „állomásnál” elénekeltünk egy éneket és elcsendesedtünk.

Éjfélkor kezdődött az Istentiszteleten, ahol fellépett a Serefi együttes. Igét hirdetett Bíró Alpár, VI. éves teológiai hallgató, melynek üzenete igen fontos volt: minden nap történnek velünk csodák, amiket mi nem veszünk észre, nem figyelünk fel rájuk. Csodának nevezhetjük már azt is, hogy reggel felébredhettünk, hogy egy újabb napnak nézhetünk elébe.

Istentisztelet után az Úrvacsorára került sor, amelyet Biró István tiszteletes úr (esperes) osztott ki.

Úrvacsora után szeretetvendégség várt. Meglepetés is volt, a segesvári gondnok felesége fánkot sütött nekünk. Egy nagyon tanulságos és elgondolkoztató filmet nézhettünk meg, amelynek címe: Ha Isten is úgy akarja.

Az ilyen események számomra nagyon fontosak, nagyon szeretek ilyeneken részt venni. Nemcsak azért, mert közel kerülhetek Istenhez, hanem van egy mondat, ami minden ilyen eseményen elhangzik, és talán ez az, ami engem annyira motivál: „Istennek minden emberrel célja van, nem hiába születünk meg”, mert minden ilyen összeövetelen megismerkedhetek csodálatos emberekkel, új barátságot alakíthatok ki, jobb emberré válhatok, hogy a mindennapokban jobban viselkedjem embertársaimmal, és jobban megismerhessem önmagamot.

Az első imaéjjel volt ez számomra, amelyre nem bánom, hogy elmentem, mert lelki feltöltődéssel térhettem haza. Bármikor szívesen megismételném.

Keszeg Ildikó

Imaéjjel – Segesvár, 2016.

2011. október 7-én tizenhat helyszínen körülbelül ezer magyar fiatal imádkozta át az éjszakát.

2016. október 7-én hatodik alkalommal hirdették meg a Kárpát-medencei Református Ifjúsági Imaéjjelt. Az esemény célja az, hogy mindannyian saját ifjúsági közösségünkön belül élhessük meg az egységet azzal, hogy gyülekezetünkben maradva egy éjszakán át imádkozunk, s így mégis több ezer fiatalal, de elsősorban a minket összekötő Istennel vállalunk közösséget – hirdetik a szervezők.

A Küküllői Református Egyházmegyében két helyszínen szervezte meg idén az ifjúsági elnökség az imaéjjelt. Gyulakután a helyi ifjúság, Segesváron pedig az egyházmegye minden gyülekezete számára.

Október 7-én este 20 órakor a segesvári parókián kalács, üdítő, jókedv fogadott minket. Bemutatkoztunk, elmondtuk, ki honnan érkezett. A segesváriakon kívül Bágy, Balavásár, Héjjasfalva, Gógánváralja, Kiskend, Nagybún, Nagykend, Parajd és Vámosgálfalva képviseltette magát, mintegy 50 személy.

Ismerkedési játékok által sikerült csapattá, csoporttá válni. Újabb szünet után az imaséta következett. A kolozsvári teológusok – az idéni program megálmodói – több állomást jelöltek ki, ahol egy bibliai ige, az ige kapcsán megfogalmazott kérdések, hitmélyítő gondolatok, imádság után elmélyedés és az esperes úr által gitáron kísért ének segítettek lelkileg megerősödni. Első állomásunk a templom volt, majd a segesvári vár több pontján, sötétségben vagy félhomályban, csak a gyertyáink fényénél állhattunk meg elcsendesedni, imádkozni és halkán énekelni. (Szeretnék énekelni néked, Uram, Te nyisd meg ajkamat... vagy Két irdatlan fa összeróva...)

Éjfélkor a templomban gyűltünk össze istentiszteletre. A Serefi ifjúsági együttes segített ráhangolódni az imádságra... Igét hirdetett Bíró Alpár, VI. éves teológiai hallgató. Az úrvacsorai beszédet (ágendát) a fiatalság számára érthetően Bíró István, a helybéli lelkipásztor-esperes mondta el. Gyülekezeti tagok is részt vettek az istentiszteleten, összesen 64 személy vett úrvacsorát.

Szeretvendégség következett, majd filmet néztünk. Egy olasz film *Se Dio Vuole*, azaz *Ha Isten úgy akarja* gondolkotatót el, nevettetett meg sokszor. A film megbeszélése után hajnaltájban hazaindultunk tele élményekkel és – reménység szerint – hittel és szolgálatra való elhatározással szívünkben.

Köszönjük a segesvári gyülekezetnek, lelkipásztorainak, az egyházmegyei ifjúsági elnökségnek ezt az alkalmat! Reméljük, jövőre több helyszínen is megszervezhetjük!

Szabó István-János lelkipásztor

A Romániai Keresztyén Nők Ökumenikus Fórumának jubileumi ünnepe

A Vámosgálfalvi Református Nőszövetséget tizenketten képviseltük október 8-án, a marosvásárhelyi, Gecsei utcai Református templomban és gyülekezeti házban megszervezett Romániai Keresztyén Nők Ökumenikus Fórumának a 25 éves ünnepe. A rendezvényen jelen volt az Európai Fórum egyik elnökszónya, Gyarmathy Catherine is, továbbá közismert egyházi és világi személyiségek. Élménydús találkozó volt, és nemcsak jól éreztük magunkat, hanem új dolgokat tanultunk, felfrissültünk.

A meleg fogadtatás Kali Tünde Zsófia lelkipásztor–elnöknő és asszonytestvérei szeretettel elkészített ízletes csemegéi: a kalács, sós pogácsa, finom tea és kávé a testet, a mosolyok pedig az érkezők lelkét kényeztették.

Elsőként Ferkóné Soós Tímea Zsuzsanna prédikációja ragadott meg. Tanulságos volt, és tettekre sarkalló. Jézus főpapi imájából indult ki, és a központi kérdés az volt: Hogyan lehetek én, egy keresztyén ember, aktívan építő és segítő egyháztagnak a gyülekezetben, ahová tartozom? A válasz elhangzott: ne pletykáljunk, ne kritizáljunk, hanem türelmes és békességet kereső keresztyén emberek legyünk. Legyen bennünk meleg szív megfogni a szenvedő kezét, csendben végezzük a mi mindennapi kis munkánkat.

Soós Noémi Katalin alapító és országos koordinátor előadása a 25 év történelméről érdekes volt, több információt közölt, a megalapító örömeit és nehézségeit, munkáját mutatta be.

Ruth Epting, a néhai svájci lelkipásztornő, az Európai Keresztyén Nők Ökumenikus Fóruma alapítójának a munkásságáról és önfeláldozó életéről szolt Vincze Judit, Bihari koordinátor. Jó volt hallani, hogy olyan sokan aktívan tevékenykednek Európa-szerte az asszonytestvérek.

Felemelő érzés volt a Reménység együttes koncertje; együtt énekelünk, Istent dicsérő énekekben fürdött a lelkünk. A svédasztal ízletes volt és gazdagon terített...

Köszönet a szervezőknek, hogy együtt ünnepelhettünk más nyelvű és felekezeti testvérekkel. Kellemes volt találkozni, beszélgetni. Az ünnep jellegéje: Legyetek eggyé Krisztusban!

Segítsen meg minket Isten, hogy felekezettől függetlenül békességben, szeretetben és egyetértésben élhessünk, és segíthessük embertársainkat mi, keresztyének, Krisztus követői.

Szabó Edit Edina